



Universitätsbibliothek Paderborn

**Pastorum Continens Doctrinas, & Industrias ad Pastorale
Munus piè, fructuosè, ac securè obeundum pertinentes,
Unà cum Casibus frequentiùs circa idem Officium
occurrere solitis, & ex communiote ...**

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1678

Membrum II. De Institutione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49267](#)

De Vocatione Pastoris.

7

illorum etiam, quibus conscientiam suam drittigendam, aut qualitatum suarum mensuram examinandam commisit, iudicio habere advertat. Tertiò, ex *Divina inspiratione*, si scilicet post continuas preces, quibus à D E O manifestationem suæ voluntatis circa statum eligendum humiliter & sincerè petiit, constanter se ad hunc statum impelli, & post accuratum etiam ratiocinium, seu discussionem rationum tam pro assumendo, quam pro relinquendo hoc statu occurrentium, confirmari se in illa voluntate, vehementiusque impelli sentiat, atque ad hoc etiam ipsius Confessarij aut Directoris judicium & approbatio accedat.

Qu. 3. Quid faciendum sit illi Pastor, qui officio iam suscepit, ad id se non vocatum agnoscit; nec tamen, ut ut velit retrocedere amplius, statumque suum deserere potest? Rg. huic quoque tria præstanda esse. Primum est, ut seriò derectetur gravem suam temeritatem, ejusdēmque veniam etiam à DEO humiliter petat. Alterum est, ut accuratè inquirat, quis potissimum defectus aut obex dignam susceptionem impedit, & siquidem vitæ sanctitatem non præcessisse advertat, saltem ut sequatur, efficere studeat; si prava intentio fuit, in meliorem commutet; si defectus scientia, aut aliarum qualitatum necessiarum obstitit, has acquirere totis viribus studeat, atque ad hunc finem, partim ipse ardentem & continuam orationem adhibeat, partim aliorum etiam, præcipue Patronorum Cœlestium suffragium imploret. Tertium est, ut, si quod ex sua ineptitudine periculum invalidæ administratioñis sui officij imminentere judicat, aut omnino ad tempus à tali administratione abstineat; aut certè non nisi magna cum cautela & diligentia, adhibito etiam aliorum, si fieri potest, consilio & auxilio eam suscipiat.

M E M B R U M II.

De Institutione.

Qu. 1. Quid sit institutione? Rg. per eam hoc loco intelligi concessione beneficii à legitimo Superiori factam, quæ quidem concessio duplici modo fieri potest. Primò liberè, id est, ut is, qui beneficium concedit, quemvis idoneum pro arbitrio eligere possit, & hæc in Jure Canonico propriè Collatio appellatur. Secundò non liberè, quando scilicet Superior idoneum

neum ab alio præsentatum approbare, cíque beneficium con-
ferre debet; & hæc strictè sumpta Institutio in eodem ju-
vocatur, quæ iterum dupli modo fieri potest. Primo; pe-
solam concessionem Tituli, quod fit, quando litteræ confir-
mationis expediuntur, & traduntur. Secundò, per Inven-
turam, seu actualē & corporalem immissionem in Bene-
ficiū, sive verbis tantum investituram significantibus, &
cum traditione rei alicujus, v. g. clavis aut birreti compre-
hensione, sive re ipsā per actualē introductionem ab Archidi-
cōno, vel alio ejus loco factam.

Qu. 2. *A quo hæc institutio, vel collatio fieri debet?* R. Ordinariè eam ab Episcopo, Capitulo, aliisque Prælati consu-
larem habentibus fieri debere; extraordinariè autem, ve
ex mandato Legati de Latere, vel Rescripto Pontificis mu-
dantis alicui provisionem de Beneficio fieri; inter quos tamen
Collatores hoc discrimen reperitur, quod Episcopū solum
vacantes, non autem vacaturas; Legatus solum vacatura,
non vacantes; Pontifex utrasque, & quidem etiam sub condi-
tione (quod priores duo non possunt) conferre queat, qui te-
men ob concordata Germaniaæ non nisi alternis mensibus be-
neficia conferre debet in Germania. In parochialibus veri
Ecclesiis hoc speciale est, quod quomodo cumque alioqui re-
servata sint per Ordinarios, si vacaverint, conferri queant, ne
ipsorum diuturnior vacatio periculum animabus creet, quod
quidem etiam sentiendum, si Parochiaæ aliquæ vivente qui-
dem Pontifice vacaverint, sed is ante mortem suam nihil de-
ijs disposuerit, ut in cap. si Apostol. 45. de præb. in 6. dicimur.

Qu. 3. *Qui sunt effectus huius institutionis?* R. duos po-
tissimum. Primo, Jus quoddam in re, sive dominium utilæ
fructus beneficii percipiendos, quo quidem privari non pos-
sit, nisi ob grave delictum id mereatur. Secundò, jurisdictio
in foro conscientiæ, non autem in foro externo, unde pars
communi & ordinario neque dispensare in legibus, & præ-
ceptis Ecclesiasticis (nisi ex consuetudine hoc illi interdum
competat) neque in votis aut juramentis, nec excommunicati-
re quemquam, aut aliâ censurâ ferire potest.

M E M B R U M III.

De Auctoritate.

Qu. 1. *Quid sit Auctoritas?* R. esse estimationem, sive
opinione.